

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 25. februar 2015 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Jan Uffe Rasmussen, Sanne Kolmos og Thomas Verner Jørgensen (kst.)
med nævninger).

1. afd. N nr. S-1439-14:

Anklagemyndigheden

mod

1) T2

Født aug. 1993

(advokat Thorkild Hoyer, besk.)

2) T1

Født dec. 1996

(advokat Erbil Görkan Edge Kaya, besk.)

Glostrup Rets dom af 7. maj 2014 (15-3185/2014) er anket af T2 med endelig påstand om frifindelse i forhold 1, 2, 5 og 7, idet han dog i forhold 1 har erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, i forhold 2 har erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, ved at have tildelt F2 flere knivstik på kroppen, og i forhold 5 har erkendt at have været i besiddelse af en hammer, men nægtet at besiddelsen har udgjort en overtrædelse af våbenloven.

Dommen er endvidere anket af T1 med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært formildelse af straffen, idet han i forhold 2 har erkendt vold efter straffelovens § 245, stk. 1, ved at have slået F2 med en hammer.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået frifindelse i forhold 9 - 12 og i øvrigt domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt skærpeelse, herunder således at T2 udvises af Danmark.

For så vidt angår byrettens præmisser ad forhold 3 og 4 er der enighed om, at T2 rettelig er fundet skyldig i forhold 3 og T1 skyldig i forhold 4.

Bistandsadvokaten for henholdsvis X3 (forhold 1) og "F2" (tidl. F2) (forhold 2) har gentaget påstandene for byretten om erstatning og godtgørelse.

T2 har anerkendt erstatningspligten over for begge erstatningssøgende og har heller ikke for landsretten haft bemærkninger til størrelsen af begravelsesudgiften (forhold 1), men har bestridt kravene om godtgørelse størrelsesmæssigt og påstået stadfæstelse.

T1 har bestridt erstatningspligten i forhold 1 og anerkendt erstatningspligten i forhold 2 og har heller ikke for landsretten haft bemærkninger til størrelsen af begravelsesudgiften (forhold 1), men har bestridt kravene om godtgørelse størrelsesmæssigt og påstået stadfæstelse.

Personlige oplysninger

T2

I et brev af 10. juni 2014 til T2's daværende forsvarer har Justitsministeriet, Udlændingeafdelingen, fastholdt sin afgørelse af 2. maj 2014, hvorefter T2 ved en fejl er blevet registreret med dansk statsborgerskab fra fødslen i Det Centrale Personregister (CPR-registret), og at ministeriet på den baggrund havde ændret hans statsborgerretlige status fra dansk til tyrkisk statsborgerskab i Det Centrale Personregister. I afgørelsen er der henvist til, at forsvareren ikke har fremlagt dokumentation for, at T2 - i modsætning til hvad der fremgår af de tidligere fremsendte oplysninger om retstilstanden i Tyrkiet - ikke skulle have erhvervet tyrkisk statsborgerskab.

Foranlediget af en henvendelse fra T2's forsvarer af 20. august 2014 har Københavns Vestegns Politi, Efterretnings & Analyseenheden, i en rapport af 16. september 2014 fastholdt sin rapport af 27. februar 2014 vedrørende T2's bandetilhørsforhold som følger:

"...

Med baggrund i den kontinuerlige og systematiske politimæssige indsamling af informationer i relation til rocker- og bandemiljøet, er det politiets vurdering, at T2 ved sin anholdelse var tilknyttet bandegrupperingen

Det er vurderingen, at T2 fortsat har relation til personerne, der på daværende tidspunkt var tilknyttet , og som efterfølgende er fortsat i grupperingen Satudarah MC .”

Direktoratet for Kriminalforsorgen har i et brev af 18. februar 2015 til T2's forsvaret anført, at T2 ikke længere er registreret som banderelateret.

Af udtalelse af 13. februar 2015 fra en lærer i Arrest fremgår, at T2 læser fire HF-enkeltfag i arresten.

T1

Det fremgår af en udtalelse af 26. november 2014 fra X9 at T1 fra den 13. oktober til den 19. august 2014 var anbragt på afdeling X2 i og siden den 19. august 2014 har været anbragt på afdeling i . Baggrunden for skiftet var en voldsom episode på X2 . Udtalelsen har følgende samlede vurdering:

” T1 har været i en rigtig god personlig og social udvikling de sidste 3 måneder, hvor han virker mere voksen og ansvarlig i forhold til de andre unge og voksne. Han kan stadig have brug for voksenstøtte indimellem til at holde fast i den ydre struktur der er på X8 , i forhold til at stå op om morgenen og gå i skole.

Det vurderes som meget vigtigt at støtte op om T1's motivation for uddannelse – uanset udfaldet af hans dom i februar 2015. Han skal til eksamen i 10. klasse, og støttes i muligheden for at tage yderligere uddannelse.”

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne "F2" (tidl. F2), V1 , V3 , V4 , V5 , V6 , V13 , V12 , V14 , V16 , V2 , V10 og vicepolitikommissær V18 , der alle har forklaret i det væsentlige som for byretten. Forklaringerne fremgår af retsbogen.

De for byretten af vidnerne V7 , V8 , V9 , V11 , V15 , V19 , politiassistent

V17, politiassistent V20, statsobducent V21 og politiassistent V22 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

” ...

Landsrettens begrundelse og resultat

Ad forhold 1 og 2

T2 har i landsretten erkendt, at det var ham, der - som anført i anklageskriftets forhold 1 - tilføjede F1 to knivstik i hals- og brystregionen og i forhold 2 tilføjede F2 flere knivstik på kroppen.

Efter bevisførelsen for landsretten, herunder de mange videooptagelser fra stationens overvågningskameraer og flere vidneforklaringer, lægger alle nævninger og dommere om begivenhedsforløbet til grund, at T2 og T1 ankom i en Peugeot, som blev parkeret skråt ude på kørebanen med front væk fra stationen og med lygterne tændt, hvorefter T1 medbringende en hammer gik ind på stationen, hvor han hilste på et par venner. Godt 30 sekunder senere slog T1 med knytnæve F1 bag øret, og da F1 og V1 flygtede, løb T1 efter. Mindre end 10 sekunder efter, at T1 havde slået F1, kom T2 ind i stationshallen, efter sin forklaring medbringende en kniv, og han gik ud af stationshallen igen ca. 20 sekunder senere. I løbet af disse ca. 20 sekunder skubbede T2 F1, som ikke var bevæbnet, op mod vinduet og stak ham med stor kraft oppe fra og ned to gange med kniven dybt i hals- og brystregionen, hvorefter han sammen med T1 overfaldt F2, som T2 tilføjede 4 knivstik, samtidig med at T1 slog og forsøgte at slå F2 med en lægtehammer. Efter at T2 ved en udgangsdør fik kaldt T1 hen til sig, vendte T1 om og jagede blandt andre F2, hvorefter T1 ca. 20 - 25 sekunder senere løb ud til den parkerede bil, som med høj fart kørte fra stedet. De tiltalte Peugeot kørte forbi et overvågningskamera på vej bort fra stationen ca. 3 minutter og 25 sekunder efter, at bilen var kørt forbi kameraet på vej ind til stationen.

På den baggrund og under hensyn til teleoplysningerne og til at overfaldene skete på ganske kort tid og med meget stor voldsomhed og brutalitet, finder alle voterende det godtgjort, at de tiltalte efter fælles aftale og hver især medbringende våben indfandt sig på Station for at hævne en episode samme eftermiddag, hvor V3 fra de tiltaltes gruppering blev skåret i en finger af en fra F1's og F2's gruppering. De tiltaltes forklaringer om, at T2 kørte T1 til stationen, for at

denne kunne tage en bus til _____, som ifølge T1 skulle afgå kl. 20.05, tilsidesættes således som utroværdig.

Alle nævninger og dommere er enige om at afvise, at T2 har befundet sig i en forsætsudelukkende faktisk vildfarelse med hensyn til, at han troede, at T1 blev overfaldet med en kniv, og at han kom T1 til undsætning ved at overfalde og stikke F1 med sin kniv. Samtlige voterende tiltræder, at T2 i det mindste må have indset det som overvejende sandsynligt, at hans to knivstik, dels et 7 cm dybt, dødeligt stik i halsregionen, hvorved en pulsåre blev skåret over, dels et 9 cm dybt knivstik i brystregionen, herunder med indstik i et ribben, ville medføre døden for F1. Med disse bemærkninger tiltrædes det, at T2 er skyldig som beskrevet i anklageskriftets forhold 1.

Samtlige voterende tiltræder endvidere, at T2 er skyldig efter tiltalen i forhold 2, idet han må have indset det som overvejende sandsynligt, at T1's mulige slag med lægtehammeren og knivstikkene, som T2 påførte F2 under stor tumult og i løbet af få sekunder, kunne medføre F2's død.

Samtlige voterende finder T1 skyldig efter anklageskriftet i forhold 2. Der er herved lagt vægt på, at det af kameraoptagelserne fremgår, at T1 under stor tumult forsøgte at ramme F2 i hovedet med hammeren, at T1 fastholdt F2, mens T2 stak F2 med kniven, og at T2 flere gange havde kniven højt hævet mod F2, mens T1 havde sit ansigt vendt mod T2. I overensstemmelse med det ovenfor anførte vedrørende T2 må T1 under disse omstændigheder have anset det som overvejende sandsynligt, at hans slag og tilstræbte slag med hammeren mod forurettedes hoved og T2's knivstik kunne medføre F2's død.

Ved efter aftale med T2 under de anførte omstændigheder at have indfundet sig på stationen, og efter at T2 havde overfaldet F1 nu sammen med T2 at have forsøgt at dræbe F2, findes T1 strafferetligt at have tilsluttet sig T2's drab på F1 i forhold 1, der således anses begået i forening efter fælles forståelse og ikke er gået ud over, hvad der fra begyndelsen var påregneligt for T1. Alle nævninger og dommere tiltræder derfor, at T1 er skyldig efter tiltalen også i forhold 1.

Begge de tiltalte findes dermed skyldige i overensstemmelse med anklageskriftet i forhold 1 og 2.

Ad forhold 5

T2 har erkendt at have været i besiddelse af hammeren, men han har nægtet, at besiddelsen har udgjort en overtrædelse af våbenloven.

Samtlige voterende tiltræder af de i dommen anførte grunde, at T2 er skyldig efter anklageskriftet.

Ad forhold 7

Af de i dommen anførte grunde tiltræder samtlige voterende, at er skyldig i tiltalen.

T2

Ad forhold 9 - 12

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand stemmer samtlige voterende for at frifinde T1 i disse forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes de tiltalte herefter skyldige som nedenfor bestemt.

Thi bestemmes:

Tiltalte T2 findes skyldig i forhold 1, 2, 5 og 7.

Tiltalte T1 findes skyldig i forhold 1 og 2."

Sanktionsspørgsmålet

T2

Samtlige nævninger og dommere tiltræder, at straffen for T2 efter de i byrettens dom anførte bestemmelser fastsættes til fængsel i 14 år.

T1

Samtlige nævninger og dommere tiltræder, at straffen for T1 fastsættes til fængsel i 10 år, jf. straffelovens § 237, til dels jf. § 21, og våbenlovens § 10, stk. 3, jf. § 4, stk. 2, nr. 6, jf. våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 9. Der er ved straffastsættelsen som formildende omstændigheder lagt vægt på T1's unge alder, jf. straffelovens § 82, nr. 1, og på at han ikke personligt tilføjede de dræbende knivstik i forhold 1.

Konfiskation

I overensstemmelse med frifindelsen af T1 i forhold 9 - 12 frifindes T1 også for påstanden om konfiskation.

Udvisning

Alle nævninger og dommere er enige om af de af byretten anførte grunde at tiltræde, at T2 ikke har dansk statsborgerskab.

Alle nævninger og dommere er endvidere enige om følgende:

Tiltalte er ved nærværende dom idømt en fængselsstraf på 14 år for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 237 og § 237, jf. § 21. Henset hertil er betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, opfyldt.

Ved vurderingen af, om udvisning må anses for stridende mod Danmarks internationale forpligtelser, jf. herved udlændingelovens § 26, stk. 2, er Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet isoleret set ikke til hinder for udvisning.

Ved den proportionalitetsbedømmelse, der skal anlægges ved afvejningen af udvisningens nødvendighed for varetagelsen af grundlæggende samfundshensyn og indgrebs konsekvenser for tiltalte, stilles der som anført i Højesterets dom af 14. juni 2013 (gengivet i UfR 2013 s. 2587) i forhold til en tiltalt, der er født i Danmark og har haft sin opvækst og skolegang her i landet, meget strenge krav til den kriminalitet, der kan føre til udvisning.

Efter en samlet afvejning af tiltaltes tilknytning til Danmark og hans begrænsede tilknytning til Tyrkiet indebærer, at udvisning alene sker betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, med en prøvetid på 2 år, der regnes fra losladelsen af tiltalte som anført nedenfor.

Erstatning og godtgørelse

De juridiske dommere udtaler:

Efter udfaldet af skyldbedømmelsen findes T2 og T1 begge erstatningsansvarlige.

Byrettens afgørelse om erstatning for begravelsesudgifter, jf. erstatningsansvarslovens § 12, og efterladtegodtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26 a, til X3 : (forhold 1) tiltrædes. Under hensyn til de tiltaltes stillingtagen tiltrædes endvidere undtagelsesvis krænkelsesgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, til "F2" (tidl. F2) (forhold 2). Kravene forrentes som bestemt af byretten.

Begge tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T2 stadfæstes, så vidt den er anket, med den ændring, at T2 udvises af Danmark betinget på vilkår, at han i en prøvetid, der ud-

løber 2 år efter hans løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22 - 24.

Byrettens dom i sagen mod T1 stadfæstes, så vidt den er anket, med den ændring, at han frifindes i forhold 9 - 12 og frifindes for konfiskation af fire mobiltelefoner.

T2 og T1 skal betale de dem hver især vedrørende sagsomkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 03-03-2015

Ida Dreyer Jacobsen
Kst. souschef

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 7. maj 2014

Rettens nr. 15-3185/2014
 Politiets nr.

Anklagemyndigheden
 mod

T1
 Født dec. 1996 og
 T2
 Født aug. 1993

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift af 21. marts 2014 er modtaget den 27. marts 2014, og tillægs-
 anklageskrift nr. 1 af 1. april 2014 er modtaget den 2. april 2014.

T1 og T2 er tiltalt for

1.

begge

manddrab efter straffelovens § 237,

ved den 12. oktober 2013 kl. ca. 20.02 i ankomsthallen på
 Station i , i forening og efter forudgående aftale eller fælles forstå-
 else med to knivstik i hals- og brystregionen at have dræbt F1

2.

begge

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21,

ved samme tid og sted som beskrevet i forhold 1, i forening og efter forud-
 gående aftale eller fælles forståelse at have forsøgt at dræbe F2
 idet de tildelte ham flere knivstik på kroppen og forsøgte at ramme ham i
 hovedet og på kroppen med en hammer.

3.

T2
overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1,

ved samme tid og sted som anført i forhold 1, uden anerkendelsesværdigt
 formål, at have været i besiddelse af en kniv med en klingelængde på mere
 end 7 cm.

4.

T1
overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 9,
 ved samme tid og sted som anført i forhold 1, uden politiets tilladelse, at have været i besiddelse af en hammer.

5.

T2
overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 9,
 ved den 22. oktober 2013 kl. 09.27 på uddannelsescenter, XI ,
 uden politiets tilladelse, at have været i besiddelse af
 en metalhammer.

6.

T2
tyveri efter straffelovens § 276,
 ved den 6. oktober 2013 kl. ca. 17.50 fra F3 at
 have stjålet 64,49 liter benzin til en værdi af 723,58 kr. i forbindelse med
 optankning af personbil

7.

T2
overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1,
 ved den 8. oktober 2013 kl. 12.30 at have ført personbil Peugeot
 påført nummerplader med reg.nr. ad
 mod vest over for rødt lys i krydset ved tilkørslen til Mo-
 torvejen

8.

T2
tyveri efter straffelovens § 276, stk. 1,
 ved den 8. oktober 2013 i tidsrummet fra kl. ca. 14.30 til kl. 19.00 fra
 fra en Peugeot , at have stjålet
 nummerplader med reg.nr.

9.

T1
overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,
 ved den 23. oktober 2013 ca. kl. 22.35, som varetægtsfængslet i surrogat på
 institutionen " X2 " , uretmæssigt at have været i
 besiddelse af en mobiltelefon af mærket Samsung.

10.

T1
overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,
 ved den 8. november 2013 ca. kl. 00.35, som varetægtsfængslet i surrogat på
 institutionen " X2 " , uretmæssigt at have været i

besiddelse af en mobiltelefon af mærket Samsung.

11.

T1

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,

ved den 1. december 2013 ca. kl. 00.00, som varetægtsfængslet i surrogat på institutionen " X2 " , uretmæssigt at have været i besiddelse af en mobiltelefon af mærket Nokia.

12.

T1

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,

ved den 17. februar 2014 ca. kl. 00.00, som varetægtsfængslet i surrogat på institutionen " X2 " , uretmæssigt at have været i besiddelse af en mobiltelefon af mærket Sony Ericsson.

Indføj 9-12

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf samt i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, over for tiltalte T2 om konfiskation af en metalhammer og over for tiltalte T1 om konfiskation af de mobiltelefoner, der er nævnt i forholdene 9-12.

Anklagemyndigheden har endvidere over for tiltalte T2 nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1 og 6, subsidiært om betinget udvisning.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig i forhold 1. I forhold 2 har han nægtet sig skyldig i forsøg på manddrab, men erkendt vold efter straffelovens § 245, stk. 1. Han har erkendt sig skyldig i forhold 4 og 9 - 12. Han har ikke haft bemærkninger til påstanden om konfiskation af mobiltelefoner.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig i alle forhold. Han har ikke haft bemærkninger til påstanden om konfiskation af en hammer.

Tiltalte T2 har vedrørende påstanden om udvisning påstået frifindelse under henvisning til, at han er dansk statsborger.

Krav på erstatning og godtgørelse

X3 har vedrørende forhold 1 som mor til F1 nedlagt påstand om, at de tiltalte in solidum skal betale 125.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a. De skal endvidere in solidum betale 12.311 kr. i erstatning for begravelsesudgifter. Det samlede krav skal forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, fra kravets fremsættelse i ret-

ten.

Tiltalte T1 har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse, idet han dog ikke har haft bemærkninger til størrelsen af begravelsesudgiften.

Tiltalte T2 har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse, idet han dog ikke har haft bemærkninger til størrelsen af begravelsesudgiften.

F2 har vedrørende forhold 2 nedlagt påstand om, at de tiltalte in solidum skal betale 25.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, subsidiært stk. 3, der skal forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, fra kravets fremsættelse i retten.

Tiltalte T1 har erkendt erstatningspligten, men bestridt kravets størrelse.

Tiltalte T2 har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte T1 og T2 samt vidnerne F2, V1, V2, V3, V4, V5, V6, V7, V8, V9, V10, V11, V12, V13, V14, V15, V16, politiaassistent V17, vicepolitikommissær V18, V19, politiaassistent V20, statsobducent V21 og kriminalassistent V22.

Øvrige oplysninger

Der er under hovedforhandlingen afspillet overvågningsvideoer og telefonaflytninger samt blandt andet dokumenteret skitser og luftfotos, stillbilleder fra overvågningsvideoer samt et omfattende teleoplysningsmateriale.

Vedrørende forhold 1 er omkring de skader, der blev tilføjet **F1**, dokumenteret obduktionsrapport med supplement samt skitsetegninger og foto af scanninger.

Vedrørende forhold 2 er omkring de skader, der blev tilføjet **F2**, dokumenteret erklæring vedrørende undersøgelse på Retspatologisk afdeling ved Retsmedicinsk Institut, skadejournal fra Rigshospitalet og fotos.

De tiltaltes personlige forhold

De tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Af relevans af hensyn til straffelovens § 89 er, at tiltalte **T2** den 3. marts 2014 har vedtaget en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Frihedsberøvelse

Tiltalte **T1** har under denne sag været frihedsberøvet fra den 13. oktober 2013.

Tiltalte **T2** har under denne sag været frihedsberøvet fra den 22. oktober 2013.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet:

Ved kendelse af 7. maj 2014 er de tiltalte fundet skyldige således:

Tiltalte T1
i medvirken til manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 23, i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, og i overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4, samt våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 6, jf. våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 9.

Tiltalte T2
i manddrab efter straffelovens § 237, i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, og i tyveri efter straffelovens § 276, samt i overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, og § 4, stk. 2, nr. 6, jf. våbenbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 9, og i overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1.

Kendelsen er sålydende:

Forhold 1 - 4

Samtlige nævninger og dommere er enige om følgende:

Den 12. oktober 2013 kl. 20.04 modtog politiet anmeldelse om, at der på station havde været et masseslagsmål, hvor en person var stukket med kniv.

Politiet konstaterede på stationen, at to kvinder var i færd med at yde førstehjælp til en person, der senere er identificeret som F1. Kl. 20.20 erklærede en tilkaldt akutlæge F1 for død. På en bænk uden for stationen befandt sig F2 der var blevet stukket med kniv.

Vidner på stedet oplyste til politiet, at nogle personer var set køre hastigt væk fra stedet i en bil. På baggrund af vidnernes oplysninger rundkastede politiet, at flugtbilen formentlig var en Citroen, med registreringsnummer . Senere på aftenen ændrede man beskrivelsen til, at det eventuelt var en Peugeot.

Af obduktionsrapport vedrørende F1 fremgår, at dødsårsagen var indre og ydre forblødning som følge af et knivstik i overkanten af venstre nøgleben med en dybde på ca. 7 cm, og at han derudover havde et ca. 9 cm dybt knivstik på højre side af brystkassen samt en overfladisk snitlæsion ved højre skulder.

Af erklæring fra Retsmedicinsk Institut vedrørende undersøgelse af F2 fremgår, at der blev konstateret sår på bagsiden af højre overarm, på højre lår og på venstre knæ, en snit-/stiklæsion på venstre overarm og snitsår på venstre hånd samt en række hudafskrabbinger.

Tiltalte T1 har erkendt, at han var på stationen, og at den mand, der på videoovervågningen ses iført grå hættetrøje og mørk vest, er ham.

Tiltalte T2 har benægtet overhovedet at have været på station den aften.

På videoovervågning fra station ses T1 iført grå hættetrøje og mørk dynevest kl. 20.01 komme ind på stationen fra taxagaden gennem svingdøren længst henne mod rundkørslen udenfor og 7-eleven indenfor. Han går hen mod 7-eleven. Kort efter ses F1 komme ind på stationen fra taxagaden sammen med V1 gennem svingdøren længst væk fra 7-eleven. De går hen mod 7-eleven, hvor de møder T1 henne ved nedgangen til S-togene. T1 slår straks ud efter F1 og V1 løber væk i retning mod Café i den modsatte ende af stationsforhallen, forfulgt af T1 og med F1 bagefter. F2 kommer til fra den modsatte side, og mellem glasruderne ud mod taxagaden og nedgangen til perron opstår håndgemæng mellem T1, T2 og F1. Samtidig kommer en mand i hvid trøje ind fra taxagaden gennem svingdøren længst mod 7-eleven. Denne mand løber hen mod håndgemænget. Idet han når de tre andre, der stadig står i klynge, har han højre hånd løftet. Han griber eller skubber F1 med venstre hånd og bevæger højre hånd ind mod ham samtidig med, at han skubber F1 væk fra de andre og op mod ruden, hvor han to gange hæver højre hånd over sit hoved og med betydelig kraft hugger den ned mod F1.

Direkte i forlængelse heraf ses T1 og manden i den hvide trøje overfalde F2 i området mellem nedgangen til perron og . De har begge fat i ham, og manden i den hvide trøje hugger flere gange voldsomt mod F2 med højt hævet højre hånd, hvori nu tydeligt ses en kniv. T1 afslutter med flere gange at slå efter F2 med en hammer med to spidser i den ende, der rettes mod F2.

Manden i den hvide trøje løber hen og ud af svingdøren længst mod 7-eleven, hvor han vender sig og tilsyneladende råber efter T1, der er løbet efter F2 og de andre i retning mod Café. T1 standser, da han har passeret den anden svingdør, som han derefter går ud af og ses gå langs stationsbygningen i retning mod rundkørslen.

T1 meldte sig selv til politiet tidligt om morgenen, den 13. oktober 2013 og blev varetægtsfængslet samme dag. Han ønskede ikke at udtale sig, hverken over for politiet eller i retten, før den 9. april 2014.

T2 blev anholdt den 22. oktober 2013 og blev varetægtsfængslet dagen efter, den 23. oktober 2013. Han ønskede ikke at udtale sig, hverken over for politiet eller i retten før i februar 2014. Den 27. marts 2014 afgav han i retten en kort forklaring. Hans anmodning om på det tidspunkt i retten at afgive en udførlig forklaring blev afvist under henvisning til den nært forestående hovedforhandling.

T1 har forklaret, at han uden for stationen mødte en gammel ven, der stod ved en parkeret bil og røg. Han har uanset sagens alvor ikke ønsket at oplyse navnet på denne ven. Inde på stationen blev han anråbt af

V1, der spurgte efter V3 og begyndte at svine V3 til. Tiltalte blev irriteret og gav V1 et knytnæveslag. Han blev herefter slået af F2, og mens han lå på gulvet, fik han en masse slag og spark af F2, V1 og F1. Han så nu på gulvet, at der lå en hammer, som han fik fat i og slog ud efter F2 med. På et tidspunkt kom den ven, som han havde mødt udenfor, og hjalp ham. De løb ud til vennens bil og kørte sammen fra stedet.

Om forløbet derefter afgav T1 den 9. april 2014 en forklaring, som imidlertid ikke kunne bekræftes af de familiemedlemmer, som han angiveligt skulle have været i forbindelse med. Herefter afgav han under hovedforhandlingen en anden forklaring. Denne forklaring stemmer imidlertid ikke overens med teleoplysningerne og har ikke i øvrigt kunnet bekræftes.

Om sin relation til T2 har T1 forklaret, at han kender ham som storebror til X4, der er en af tiltaltes venner. Han har hørt, at T2 kaldes for "T2" men ikke "T2". Tiltalte har nogle gange haft telefonisk kontakt med T2 angående, hvor X4 var henne.

T2 har om sin relation til T1 tilsvarende forklaret, at han alene kender T1 som en ven til lillebroderen X4 og at de kun har haft kontakt omkring at få fat på X4.

Om sin færd den 12. oktober 2013 har T2 forklaret, at han var til fødselsdagsfest hos sin ven V4. Omkring kl. 18 mødtes han med blandt andre V4 og V6 på parkeringspladsen ud for V4's bopæl. Hans telefon med nummer blev anvendt til at afspille musik fra en af bilerne. Han fik først telefonen tilbage næste morgen ved 6-7 tiden, og han kan ikke huske af hvem. Omkring kl. 20.30 kørte de til vej, hvor fødselsdagsfesten blev holdt. Han kørte i V5's bil sammen med V5 og V6. V4 kørte i sin egen bil, vist en Fiat.

Under hovedforhandlingen har tiltaltes venner, V5, V6 og V4 bekræftet tiltaltes forklaring om, at de var sammen fra sidst på eftermiddagen. Disse forklaringer har overordnet fremstået konstruerede og utroværdige. Særligt lægges vægt på, at de tre venner i modsætning til T2 har forklaret, at de alle fire kørte fra parkeringspladsen ved til festen i samme bil, en Mercedes, som V5 havde lånt, og at V5 forklarede, at det var fra denne bil, der blev spillet musik, og at det ikke skete via en mobiltelefon. I den forbindelse kan ikke ses bort fra, at begge tiltalte under varetægtsfængslingen har haft tæt telefonisk kontakt med venner og bekendte.

T2 har videre forklaret, at han fra om eftermiddagen ikke havde telefonisk kontakt til T1. Han havde heller ikke telefonisk kontakt med V5 og V4, som han jo var sammen med. Endelig havde han heller ikke kontakt til V3 som han ikke kender særligt tæt.

Af teleoplysningerne fremgår imidlertid, at der var adskillige opkald mellem tiltaltes mobiltelefon og mobiltelefoner benyttet af V5, V4 og V6, og at der også var kontakt mellem tiltaltes telefon og V3's telefon, blandt andet da V3 befandt sig på Hospital, og kl. 19.51, kort før gerningstidspunktet.

Derudover ses mellem kl. 21.57 og kl. 22.24 samtaler af henholdsvis 77, 36 og 46 sekunders varighed mellem T2's telefon og telefoner benyttet af hans brødre X5, X6 og X4.

På denne baggrund finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at T2 den 12. oktober 2013 hele aftenen var i besiddelse af sin mobiltelefon.

Ifølge masteoplysningerne for T2's mobiltelefon var den kl. 20.01 koblet op på masten retning 280 grader, og kl. 20.02 på masten retning 300 grader. Begge disse positioner dækker station, men ikke , hvor T2 efter sin egen forklaring skulle have opholdt sig.

En række vidner, der befandt sig i biler parkeret langs stationsbygningen, har forklaret om en bil, der kom kørende ad taxagaden, parkerede skævt og holdt med lygterne tændt. Senere sås personer komme løbende fra stationen og sætte sig ind i bilen, som derpå kørte derfra med stor hastighed.

Bilen er beskrevet som henholdsvis grålig, lys, sølvgrå og som en Citroën eller en Peugeot. Et vidne havde bemærket, at der vist var et i registreringsnummeret, et andet vidne, at registreringsnummeret startede med , og et tredje vidne havde noteret hele registreringsnummeret som

T2 har nægtet at have haft noget med en grå Peugeot eller Citroën at gøre.

Den 6. oktober 2013 kl. 17.52 blev der som beskrevet i forhold 6 uden at betale herfor tanket benzin på en Peugeot med registreringsnummeret

T2 har bestridt kendskab til denne episode.

Af masteoplysningerne fremgår, at T2's telefon samme dag kl. 17.55 gik på maste og , hvilke maste begge er placeret tæt på tankstationen.

På overvågningsvideoerne fra tankstationen ses, at føreren af har "jarhead" frisur og i øvrigt ligner T2

Vicepolitikommissær V18 har forklaret, at han den 8. oktober 2013 om formiddagen på vej ved station observerede en Peugeot, der holdt ulovligt parkeret ved en kebabforretning. Senere på dagen kort efter kl. 12 mødte han en tilsvarende bil, der ikke standsede, da han med blå blink gjorde tegn til det, men blandt andet kørte over for rødt

lys i to kryds som beskrevet i forhold 7. Føreren var T2, som i forvejen var V18 bekendt, og som foreviste kørekort. V18 noterede bilens registreringsnummer som

T2 har bekræftet, at han blev standset af V18, men har forklaret, at bilen var en Fiat og ikke en Peugeot.

Til brug for sagen er indhentet videoovervågning fra forpladsen ved station, hvoraf det fremgår, at en Peugeot, hvor nummerpladens cifre kan være , den 8. oktober 2013 kl. 11.43 var på parkeringspladsen. En mand kommer rundt om hjørnet fra det sted, hvor bilen er parkeret. T2 har forklaret, at han er den mand. Senere ses T2 komme fra kebabforretningen og gå om hjørnet, hvorefter bilen et øjeblik senere kører fra stedet.

Nummerplader med registreringsnummeret er stjålet den 8. oktober 2013 i tidsrummet mellem kl. 14.30 og kl. 19.00 på en parkeringsplads ved

Det fremgår af masteoplysningerne, at T2's telefon denne dag kl. 14.32 og kl. 15.25 gik på masten 180 grader, der peger mod dette sted.

Af overvågning opsat i området fremgår, at en Peugeot med registreringsnummer er observeret dér den 8. oktober kl. 16.36 og kl. 20.49, den 10. oktober kl. 11.44 og den 11. oktober 2013 kl. 19.48.

Det fremgår af masteoplysningerne, at T2's telefon den 8. oktober 2013 kl. 15.55 og kl. 20.49 gik på mast i , og at det samme var tilfældet den 11. oktober 2013 kl. 19.51. Den 10. oktober 2013 var T2's telefon slukket omkring det tidspunkt, hvor bilen blev observeret.

Retten finder det herefter ubetænkeligt at lægge til grund, at T2 i perioden omkring den 12. oktober 2013 havde rådighed over en Peugeot med stjålne nummerplader med registreringsnummeret

Begge de tiltalte har under varetægtsfængslingen benyttet mobiltelefoner, der er blevet aflyttet.

T1 gav i en samtale af 13. november 2013 kl. 18.30 med V3 udtryk for, at han og "T2" har ofret sig for V3's skyld.

Under en senere samtale mellem T1 og V3, ført den 11. december 2013 kl. 16.39, giver T1 udtryk for, at det er T2, der "står med lorten", og i en samtale mellem de samme den 13. januar 2014 kl. 15.04 siger T1, at "T2 mand det er bare livstid".

I en samtale, ført den 21. januar 2014 kl. 22.34, hvor T1 taler med en ven, der kaldes X7, spørger X7, om det kun var T1, der var fremstillet ved et fristforlængelsesretsmøde "fordi der var også en anden der var med til det jo, ham der gjorde det". Hertil svarede T1: "Ja, ja, men øh ..

han øh.. han var ikke til retten.."

Det fremgår af andre oplysninger i sagen, at T2 blandt andet kaldes "T2", og retten forstår udtalelserne på den måde, at T2 efter T1's opfattelse er hovedgerningsmanden.

Nogle af vidnerne fra de parkerede biler har set personer fra den Peugeot gå ind i stationsforhallen og komme ud igen. Herunder har et vidne særligt bemærket en mand af anden etnisk herkomst iført en lys træningsjakke, med hår kortklippet i siderne. Manden deltog inde i hallen i et slagsmål med to andre, og hun så ham sidde på førersædet, da bilen kørte fra stedet. Et andet vidne har set en slank mand, ca. 185 cm høj og iført hvid trøje med print på komme ud fra stationen med en kniv.

Retten finder det herefter bevist, at det var T2, der var den anden gerningsmand, som var iført hvid trøje, og som sammen med T1 kørte væk i den Peugeot.

Vedrørende baggrunden for begivenhederne den aften på station kan af de forbeholdne og på dette punkt ikke specielt troværdige forklaringer, som de implicerede og deres omgangskreds har afgivet, udledes, at der bestod et modsætningsforhold mellem grupper fra forskellige bebyggelser i og

T1 har forklaret, at han en til halvanden måned før i en bus var blevet overfaldet af V1 og V2 sammen med nogle andre.

Det kan desuden lægges til grund, at der om eftermiddagen den 12. oktober 2013 havde været et sammenstød mellem på den ene side T1 og hans ven V3 og på den anden side V1, F1 og deres kammerater. V3 var af en fra den anden gruppe blevet stukket i hånden med en kniv og var på skadestuen fra kl. 17.54.

Efter teleoplysningerne var der efter dette sammenstød telefonkontakt mellem blandt andre V3 og begge de tiltalte.

Efter drabet hørte et vidne inde på stationen en kammerat til F1 fortælle, at F1 og blandt andre kammeraten tidligere samme aften havde været oppe at slås for "sjov" med en gruppe, heriblandt gerningsmændene, samt at det havde udviklet sig til trusler grupperne i mellem, hvorefter modstandergruppen havde råbt, at de ville komme tilbage senere og "smadre dem".

Herefter bemærker 5 nævninger og 3 dommere:

Det er på den anførte baggrund ubetænkeligt at lægge til grund, at de tiltalte mødtes på stationen for at konfrontere modstandergruppen, og at T2 medbragte en kniv og T1 en hammer.

T2 tildelte F1 to meget kraftige og dybe knivstik i

bryst- og halsregion. Han må i hvert fald have indset og accepteret det som overvejende sandsynligt, at dette kunne medføre døden.

Umiddelbart efter knivstikkene mod F1 overfaldt begge de tiltalte voldsomt F2, hvor T2 tildelte ham flere knivstik, og T1 slog efter ham med hammeren.

Herefter og sammenholdt med alle de oplyste omstændigheder i øvrigt finder disse voterende det bevist, at T1 og T2 begge i hvert fald må have indset og accepteret det som overvejende sandsynligt, at dette kunne medføre døden for F2.

Vedrørende T1 i relation til drabet på F1 lægger disse voterende vægt på, at de tiltalte mødtes for at opsøge en konfrontation, at de medbragte våben, at det var T1, der først gik ind på stationen og indledte overfaldet, at T1 stod lige op af F1, da T2 med hævet kniv overfaldt F1 og skubbede ham væk for derpå at tildele ham de dødbringende knivstik, og at T1 i umiddelbar forlængelse heraf som anført ovenfor sammen med T2 overfaldt F2.

Disse voterende finder det herefter bevist, at T2's brug af kniven mod F1 ikke gik udover det for T1 i situationen påregnelige, og at han således har det fornødne forsæt til medvirken til drab.

En nævning er enig med de andre voterende i, at T2 af de grunde, der er anført, i forhold 1 og 2 er skyldig i drab og drabsforsøg. Denne voterende finder det imidlertid ikke godtgjort, at T1 har haft forsæt til manddrab i forhold 1 og 2. Denne voterende vil alene domfælde for medvirken til vold efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 23, i forhold 1, og for vold efter straffelovens § 245, stk. 1, i forhold 2.

Efter stemmeflertallet er T1 herefter i forhold 1 skyldig i medvirken til drab og i forhold 2 skyldig efter anklageskriftet.

T2 er skyldig efter anklageskriftet i forhold 1 og 2.

Alle voterende er som anført ovenfor enige om, at T1 er skyldig i forhold 3, og at T2 er skyldig i forhold 4.

Forhold 5

Da T2 blev anholdt den 22. oktober 2013 på XI, blev der i hans jakkelomme fundet en metalhammer med et gult og sort hoved i plastik.

T2 har forklaret, at han må have taget den inde på elektrikerværkstedet, måske for at drille dem derinde.

V19, der i mange år har været faglærer på skolens afdeling for el, har forklaret, at man ikke på skolen har en type hammer som den fundne, og at han aldrig har set en sådan hammer på skolen.

Retten lægger til grund, at T2 ikke havde noget lovligt formål med at være i besiddelse af hammeren, og at han derfor er skyldig i overtrædelse af våbenbestemmelserne som anført i forhold 5.

Forhold 6

Som anført ovenfor under forhold 1-4 har retten lagt til grund, at det var T2, der tankede bilen uden at betale herfor. Han er derfor skyldig i forhold 6.

Forhold 7

Efter vicepolitikommissær V18's forklaring er det bevist, at T2 kørte over for rødt lys, og at han således er skyldig i forhold 7.

Forhold 8

Som anført ovenfor under forhold 1-4 blev nummerpladerne stjålet kort tid efter, at T2 var blevet standset af V18, og ifølge teleoplysningerne var tiltalte i nærheden af gerningsstedet for tyveriet. Han havde i de følgende dage rådighed over bilen, der da var påført disse nummerplader.

Retten finder det herefter bevist, at T2 stjal nummerpladerne og således er skyldig i forhold 8.

Forhold 9 – 12

T1 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at han er skyldig i forhold 9-12.

Sanktionsspørgsmålet

For tiltalte T1 bemærker alle voterende indledningsvist, at ved lov nr. 711 af 25. juni 2010 blev straffelovens § 33, stk. 3, ændret fra den hidtidige formulering, hvorefter straffen for den gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år på gerningstidspunktet, ikke måtte overstige fængsel i 8 år, til den nuværende formulering, hvorefter en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført ikke kan idømmes fængsel på livstid. Det fremgår af forarbejdene, at bestemmelsen alene kan få betydning i sager om særdeles grov kriminalitet, herunder manddrab efter straffelovens § 237.

T1 var 16 år på gerningstidspunktet. Han er dømt for et drab og et drabsforsøg.

Alle voterende er enige om, at under hensyn til grovheden af de forbrydelser, som T1 er dømt for at have begået, kan hensynet til retshåndhævelsen tale for at fastsætte straffen til mere end 8 års fængsel; men at det ved straffastsættelsen skal anses for en formildende omstændighed, at

tiltalte er under 18 år, jf. straffelovens § 82, nr. 1. Endvidere skal der ved straffastsættelsen henses til, at tiltalte ikke personligt tilføjede de dræbende knivstik, og at han i forhold 1 alene er dømt for medvirken, jf. straffeloven § 23.

Herefter er der afgivet 10 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 10 år og 2 stemmer for fængsel i 8 år.

Tiltalte T1 straffes således efter straffelovens § 237, jf. § 21 og jf. § 23, og straffelovens § 124, stk. 4, samt våbenlovens § 10, stk. 3, jf. § 4, stk. 2, nr. 6, jf. våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 9, med fængsel i 10 år.

For tiltalte T2 var der enighed om at fastsætte straffen til fængsel i 14 år.

Retten har herved på den ene side lagt vægt på, at der er tale om både et fuldbyrdet manddrab og et forsøg herpå, men på den anden side taget hensyn til, at begge forhold er begået i samme ganske korte forløb, og at der ikke har været tale om noget planlagt med direkte forsæt til drab, men om en spontan handling.

Tiltalte T2 straffes således efter straffelovens § 237, tildels jf. § 21, og straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og § 10, stk. 3, jf. § 4, stk. 2, nr. 6, jf. våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 9, samt færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, alt jf. straffelovens § 89, med fængsel i 14 år.

Udvisning

Af dokumenterne i sagen omkring udvisningsspørgsmålet i forhold til T2 fremgår, at han ved en fejl er blevet registreret som dansk statsborger i Det Centrale Personregister.

Fejlen er først blevet opdaget i løbet af 2013, og T2 havde forinden blandt andet fået udstedt dansk pas og været indkaldt til session som følge af fejlregistreringen.

I februar 2013 anmodede T2 Justitsministeriets Indfødsretskontor om bekræftelse på, at han havde dansk statsborgerskab.

Ved brev af 18. oktober 2013 meddelte Justitsministeriet blandt andet, at da begge T2's forældre var tyrkiske statsborgere, da han blev født, erhvervede han ikke dansk statsborgerskab ved fødslen, og han er ikke og har aldrig været dansk statsborger.

Ministeriet meddelte samtidig, at man agtede at ændre registreringen af statsborgerskab fra dansk til tyrkisk, hvis T2 indsendte dokumentation for sit tyrkiske statsborgerskab.

T2 blev i brevet meddelt 30 dages frist til at komme med eventuelle bemærkninger. Fristen blev på anmodning forlænget. Der fremkom ingen bemærkninger.

I brev af 2. maj 2014 til T2's forsvarer redegjorde Justitsministeriets Indfødsretskontor for dette forløb og meddelte, at efter de for Justitsministeriet foreliggende oplysninger om den tyrkiske statsborgerretslovgivning på tidspunktet for T2's fødsel erhvervede et barn af tyrkiske statsborgere tyrkisk statsborgerskab ved fødslen, uanset om barnet var født i eller uden for Tyrkiet. På den baggrund havde ministeriet i CPR-registret ændret T2's statsborgerretlige status fra dansk til tyrkisk statsborgerskab.

T2's forsvarer har ved brev af 6. maj 2014 blandt andet meddelt Justitsministeriet, at T2 ikke er tyrkisk statsborger og derfor ikke kan indsende dokumentation for tyrkisk statsborgerskab, og at ministeriets ændring af T2's statsborgerskab i CPR-registeret er urigtig og ubegrundet.

Udlændingestyrelsen har i brev af 11. april 2014 på baggrund af oplysning om, at T2 for overtrædelse af straffelovens § 237 forventedes idømt fængsel i omkring 16 år, tiltrådt anklagemyndighedens indstilling om nedlæggelse af udvisningspåstand.

I brevet er om statsborgerspørgsmålet anført, at begge T2's forældre er tyrkiske statsborgere. T2 er født i Danmark og på baggrund heraf fritaget for selvstændig opholdstilladelse indtil sit fyldte 18. år. Herefter skulle han søge opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

Imidlertid var han ved en fejl i Det Centrale Personregister blevet registreret som dansk statsborger. Som følge heraf er han aldrig sammen med sine øvrige familiemedlemmer blevet registreret i udlændingeregisteret og har aldrig søgt om opholdstilladelse.

Udlændingestyrelsen har ud fra den særlige situation omkring fejlregistreringen lagt til grund, at T2, trods den manglende opholdstilladelse, har haft lovligt ophold i Danmark siden fødslen, dog efter udlændingelovens § 27, stk. 5, med fradrag af den tid, han har været strafferetligt frihedsberøvet.

På grundlag af politirapport af 27. februar 2014 om afhøring vedrørende hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, er i Udlændingestyrelsens udtalelse om T2's tilknytning til Danmark oplyst, at han her har forældre og 6 søskende. Han har ikke ægtefælle, kæreste eller børn. Han har

gået i folkeskole til og med 9. klasse og begyndte herefter uddannelse som elektriker, men er siden skiftet over til at læse HF. Han har blandt andet arbejdet som servicemedarbejder i en butik samt i sin broders pizzeria. Han taler flydende dansk.

Om tilknytning til Tyrkiet er oplyst, at han har familie i Konya provinsen, men ingen nær kontakt til familien. Han har været i Tyrkiet på familiebesøg flere gange, senest for 5 år siden. Han taler flydende kurdisk, men ikke tyrkisk.

Vedrørende spørgsmålet om associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet konkluderer Udlændingestyrelsen, at ud fra de foreliggende oplysninger særligt om T2's og hans forældres beskæftigelsesforhold opfylder T2 kravene i associeringsaftalens artikel 7, men ikke kravene i artikel 6.

T2 har gjort gældende, at han er dansk statsborger og som sådan ikke kan udvises.

Retten bemærker, at T2 som barn af forældre uden dansk statsborgerskab ikke automatisk erhvervede dansk indfødsret ved fødslen og ikke siden ved naturalisation er tildelt dansk statsborgerskab. Han er således ikke dansk statsborger, uanset om dette ved en fejl måtte være blevet registreret i Det Centrale Personregister, og uanset om denne fejlagtige registrering blandt andet har haft som konsekvens, at han har kunnet få udstedt dansk pas og har været på dansk session.

Retten finder det endvidere ubetænkeligt ud fra oplysningerne om tyrkisk statsborgerret i Justitsministeriets brev af 2. maj 2014 at lægge til grund, at T2 er tyrkisk statsborger.

Efter karakteren af de forbrydelser, han er fundet skyldig i, og den straf, han er idømt, skal han ifølge udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte er født i Danmark og er opvokset her. Han taler flydende dansk, men efter det oplyste overheadet ikke tyrkisk. Han har hele sin nærmeste familie her i landet og har ingen særlig forbindelse med den familie, han har tilbage i Tyrkiet, og som han angiveligt sidst har besøgt for 5 år siden.

Uanset de meget alvorlige forbrydelser, han har begået, finder retten, at en afvejning af hans indgående tilknytning til Danmark over for den særdeles beskedne tilknytning til Tyrkiet fører til, at en udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Påstanden om udvisning tages derfor ikke til følge.

Vedrørende den subsidiære påstand om betinget udvisning bemærkes, at **T2** som tyrkisk statsborger er omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet, og da han efter oplysningerne i Udlændingestyrelsens udtalelse af 11. april 2014 opfylder kravene i aftalens artikel 7, skal han sidestilles med udlændinge omfattet af udlændingelovens § 2 (EU-borgere).

Herefter kan der ifølge udlændingelovens § 24 b, stk. 1, sidste punktum, ikke ske betinget udvisning.

Den subsidiære påstand om betinget udvisning tages således heller ikke til følge.

Konfiskation

Retten følger påstanden om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Erstatning og godtgørelse

Dommerne bemærker vedrørende de nedlagte erstatnings- og godtgørelseskrav:

De tiltalte **T1** og **T2** er dømt for forsætligt at have dræbt **F1**, der var 19 år og hjemmeboende hos sin mor **X3**. Hun har derfor krav på en godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a, der henset til sagens karakter fastsættes til 100.000 kr.

X3's krav om erstatning for begravelsesudgifter tages til følge som nedenfor bestemt.

F2 blev udsat for et drabsforsøg, hvor han blev overfaldet med både hammer og kniv. I samme episode blev hans ven **F1** knivdræbt. **F2** har forklaret, at han som følge af disse oplevelser lider af angst. Han har således været udsat for et sådant særligt groft angreb, at han i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, har krav på en godtgørelse, der passende kan fastsættes til 20.000 kr.

Erstatnings- og godtgørelseskravene forrentes i medfør af erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, med procesrente fra kravenes fremsættelse i retten den 24. april 2014.

Thi kendes for ret:

Tiltalte **T1** straffes med fængsel i 10 år.

Tiltalte **T2** straffes med fængsel i 14 år.

Hos T1 konfiskeres fire mobiltelefoner.

Hos T2 konfiskeres en metalhammer.

T1 og T2 skal in solidum inden 14 dage til X3
ved advokat Martin Simonsen,
(sag nr.) betale 112.311 kr. med procesrente fra den 24. april 2014.

T1 og T2 skal in solidum inden 14 dage til F2
ved advokat Martin Simonsen,
(sag nr.), betale 20.000 kr. med procesrente fra den 24. april 2014.

De tiltalte skal betales sagens omkostninger, herunder hver især salæret til deres beskikkede forsvarere.

Henrik Johnsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 9. maj 2014

Anne Margrethe Jensen
kontorfuldmægtig